

Cauza C-120/24**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

15 februarie 2024

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

14 februarie 2024

Reclamantă în primă instanță și apelantă:

„Unigames” UAB

Pârâtă în primă instanță și intimată:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[...]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS**(Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei)****DECIZIE**

14 februarie 2024

[...]

Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei, în complet extins, [...] [compunerea instanței] [...], a examinat, în cadrul unei ședințe a acestei instanțe în faza scrisă a procedurii de apel, cauza administrativă având ca obiect apelul formulat de apelantă, societatea cu răspundere limitată Unigames, împotriva hotărârii pronunțate de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania) din 10 august 2022 în cauza administrativă privind acțiunea formulată de apelantă [...] împotriva intimatei, Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Comisia de supraveghere a jocurilor de noroc din cadrul Ministerului Finanțelor din Republica Lituania), prin care se solicită anularea unui ordin.

Completul extins

a stabilit următoarele:

I.

- 1 Prezenta cauză privește un litigiu între apelantă, societatea cu răspundere limitată Unigames, căreia i s-a emis autorizația nr. 0118 pentru a exploata activități de jocuri de noroc folosind aparate de tip B (denumită în continuare „apelanta”), și intimata, Comisia de supraveghere a jocurilor de noroc din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Lituania (denumită în continuare „intimata” sau „comisia de supraveghere”), cu privire la Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)” [Ordinul nr. DIE-314 al directorului Autorității din 19 mai 2021 privind controlul special inopinat la „Unigames” UAB efectuat în conformitate cu ordinul de control nr. PT-36-(7.3) din 14 octombrie 2021] (denumit în continuare „ordinul”).

Cadrul juridic. Dreptul Uniunii Europene

- 2 Articolul 5 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (Text codificat) (denumită în continuare „Directiva 2015/1535”) prevede:

„(1) Sub rezerva articolului 7, statele membre comunică de îndată Comisiei orice proiect de reglementare tehnică, cu excepția situației în care doar se transpune integral textul unui standard internațional sau european, caz în care este suficientă informația referitoare la standardul în cauză; de asemenea, acestea înaintează Comisiei o expunere a motivelor care fac necesară adoptarea unei astfel de reglementări, în cazul în care aceste motive nu au fost clarificate suficient în proiectul de reglementare tehnică.

După caz și dacă nu au fost deja transmise cu o comunicare anterioară, statele membre comunică totodată Comisiei textele principalelor acte cu putere de lege sau norme administrative aflate în legătură directă, în cazul în care pentru evaluarea implicațiilor proiectului de reglementare tehnică este necesară cunoașterea acestor texte.

Statele membre comunică din nou Comisiei proiectul de reglementare tehnică, în condițiile menționate la primul și al doilea paragraf din prezentul alineat, în cazul în care îi aduc modificări semnificative care au ca efect schimbarea obiectului, scurtarea programului de punere în aplicare avut în vedere inițial, adăugarea de specificații sau cerințe ori transformarea acestora în unele mai restrictive.

[...]"

- 3 Potrivit articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2015/1535, „serviciu” înseamnă „orice serviciu al societății informaționale, adică orice serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului.

În sensul prezentei definiții:

(i) «la distanță» înseamnă că serviciul este prestat fără ca părțile să fie prezente simultan;

(ii) «prin mijloace electronice» înseamnă că serviciul este transmis inițial și primit la destinație prin intermediul echipamentului electronic pentru prelucrarea (inclusiv arhivarea digitală) și stocarea datelor și este transmis integral, transferat și recepționat prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice;

(iii) «la solicitarea individuală a beneficiarului serviciilor» înseamnă că serviciul este prestat prin transmiterea datelor în urma solicitării individuale.

În anexa I este prevăzută o listă orientativă a serviciilor care nu intră sub incidența prezentei definiții”.

- 4 Potrivit articolului 1 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2015/1535, „normă cu privire la servicii” înseamnă o „cerință de natură generală referitoare la inițierea și desfășurarea activităților de prestări de servicii în înțelesul literei (b), în special dispoziții referitoare la prestatorul de servicii, la servicii și la beneficiarul serviciilor, cu excepția normelor care nu se referă în mod specific la serviciile definite la litera respectivă.

În sensul prezentei definiții:

(i) o normă este considerată ca referindu-se în mod specific la serviciile societății informaționale dacă, având în vedere expunerea de motive și partea sa dispozitivă, aceasta are ca scop și obiect specific, în totalitate sau în unele din dispozițiile sale, reglementarea acestor servicii într-o manieră explicită și direcționată;

(ii) o normă nu este considerată ca referindu-se în mod specific la serviciile societății informaționale în cazul în care afectează astfel de servicii numai într-o manieră implicită sau incidental”.

- 5 O „reglementare tehnică” este definită la articolul 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535 ca fiind „o specificație tehnică sau o altă cerință sau normă cu privire la servicii, inclusiv dispozițiile administrative relevante, a cărei respectare este obligatorie, de jure sau de facto, în cazul comercializării, prestării unui serviciu, stabilirii unui operator de servicii sau utilizării într-un stat membru

sau într-o parte semnificativă a acestuia, precum și actele cu putere de lege sau actele administrative ale statelor membre, cu excepția celor prevăzute la articolul 7, care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs sau care interzic prestarea sau utilizarea unui serviciu sau stabilirea în calitate de prestator de servicii.

Reglementările tehnice *de facto* includ:

(i) actele cu putere de lege sau actele administrative ale unui stat membru care fac referire fie la specificații tehnice sau la alte cerințe sau la norme cu privire la servicii, fie la coduri profesionale sau coduri de bune practici, care la rândul lor fac referire la specificații tehnice sau la alte cerințe sau la norme cu privire la servicii, a căror

respectare conferă prezumția de conformitate cu obligațiile impuse de actele cu putere de lege sau actele administrative respective;

(ii) acordurile voluntare la care o autoritate publică este parte contractantă și care prevăd, în interesul general, respectarea specificațiilor tehnice sau a altor cerințe sau norme cu privire la servicii, cu excepția caietului de sarcini pentru achiziții publice;

(iii) specificațiile tehnice sau alte cerințe sau norme cu privire la servicii în legătură cu măsuri fiscale sau financiare care afectează consumul de produse sau servicii prin încurajarea respectării acestor specificații tehnice sau a altor cerințe sau norme cu privire la servicii; specificațiile tehnice sau alte cerințe sau norme cu privire la servicii în legătură cu sistemele de asigurări sociale la nivel național nu sunt incluse.

Acestea cuprind reglementări tehnice impuse de către autoritățile desemnate de statele membre și care figurează pe o listă elaborată și actualizată, după caz, de Comisie, în cadrul Comitetului menționat la articolul 2.

Modificarea acestei liste se efectuează în conformitate cu aceeași procedură”.

Temeiul juridic. Dispoziții de drept intern

- 6 Articolul 10 alineatul (19) din Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas [Legea privind jocurile de noroc a Republicii Lituania (în versiunea Legii nr. XIV-337 din 20 mai 2021 care este relevantă pentru prezenta cauză administrativă; denumită în continuare „Legea privind jocurile de noroc”)] prevede: „În Republica Lituania, se interzice încurajarea participării la jocuri de noroc prin difuzarea de informații sau prin realizarea de acte de persuasiune, sub orice formă și prin orice mijloace, inclusiv evenimente speciale, jocuri de testare, promoții, reduceri, cadouri și stimulente similare oferite chiar de operatorul de jocuri de noroc, în scopul încurajării participării la jocuri de noroc sau la jocuri de noroc la distanță.”

7 Articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc, în versiunea în vigoare până la modificarea adusă prin Legea din 20 mai 2021 (în versiunea Legii nr. XII-1734 din 21 mai 2015), prevedea că, „în Republica Lituania, se interzice încurajarea participării la jocuri de noroc în următoarele moduri:

(1) acordând jucătorului dreptul de a primi cadouri de la operatorul de jocuri de noroc imediat sau într-un anumit termen după participarea la jocurile de noroc;

(2) organizând jocuri sau concursuri, jocuri de testare, loterii și alte evenimente care încurajează participarea la jocuri de noroc, inclusiv jocuri de noroc la distanță, în afara spațiilor în care se desfășoară jocurile de noroc sau a site-ului internet al operatorului de jocuri de noroc”.

Situația de fapt relevantă

8 Următoarele informații au fost înregistrate de specialiști din cadrul Unității de control a comisiei de supraveghere cu ocazia verificării site-ului internet al apelantei la adresa <https://uniclub.lt/>: „Spearhead Explosion 43 de jocuri noi!”, „Aparate ELK. 25 de aparate de joc!”, „Cele mai tari jocuri”, „Plăți turbo. Plata în câteva secunde!”, „24/7 depuneri/plăți. Și prin Revolut”, „Alege din 1000+ jocuri de cazinou”, „[...] Dați clic pe oferta Bet Builder și combinați evenimente diferite în aceleași meciuri! La noi, acest instrument este valabil pentru o gamă largă de sporturi și combinații! [...]”, „Cash out! Plăți înainte de finalul unui meci!”, „Experiența noastră, simplitatea, calitatea și inovația ne diferențiază”, „Portalul nostru de jocuri de noroc este extrem de simplu și ușor de utilizat. Totul este conceput pentru ca tu să te relaxezi și să te distrezi de minune”, „Jocuri de cazinou de la dezvoltatori de top”, „Depuneri și plăți rapide” și așa mai departe. Intimata a considerat că aceste informații încalcă interdicția privind încurajarea participării la jocurile de noroc [articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc].

9 Controlul inopinat care a vizat-o pe apelantă, efectuat la propunerea directorului comisiei de supraveghere, a evidențiat nereguli și a dus la adoptarea ordinului [...], care: (1) constată că, la data adoptării lui, încălcarea săvârșită de apelantă nu a fost remediată, întrucât site-ul internet al apelantei continuă să publice informații care urmăresc să atragă atenția asupra ofertei apelantei și să încurajeze practicarea jocurilor de noroc prin intermediul unor fraze sau cuvinte promoționale sau care urmăreau să atragă atenția asupra credibilității apelantei, asupra exclusivității site-ului internet al apelantei ori asupra caracteristicilor serviciilor furnizate de apelantă, ceea ce constituie o încălcare a interdicției privind încurajarea participării la jocurile de noroc [articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc]; (2) constată că informațiile înregistrate și publicate pe site-ul internet al apelantei între 13 octombrie 2021 [...] și 3 februarie 2022 au încurajat utilizatorii site-ului internet al apelantei să participe la jocuri de noroc la distanță, cu încălcarea articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc; (3) confirmă concluzia comisiei de supraveghere și aplică apelantei o amendă de 12 662 de euro pentru încălcarea constatată de comisie; (4) avertizează apelanta cu privire la o eventuală suspendare a autorizației de exploatare a aparatelor de jocuri

de tip B ca urmare a încălcării constatate; (5) impune apelantei să remedieze încălcarea cel târziu până la 20 iunie 2022 și (6) informează apelanta cu privire la obligația de a plăti la bugetul de stat amenda aplicată de intimată, în termen de trei luni de la data primirii ordinului [...]. În cazul formulării unei căi de atac împotriva ordinului [...], amenda trebuie plătită în termen de trei luni de la data la care hotărârea judecătorească de respingere a căii de atac devine definitivă.

- 10 [...] [informație repetată]
- 11 Prin decizia din 10 august 2022, instanța de prim grad de jurisdicție a confirmat poziția comisiei de supraveghere și a respins acțiunea apelantei. Această instanță nu a admis argumentele apelantei potrivit cărora procedura de adoptare a articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc a fost încălcată - potrivit acestei instanțe, interdicția privind încurajarea participării la jocurile de noroc nu a fost introdusă recent în Legea privind jocurile de noroc, întrucât aceasta figura în lege și era în vigoare înainte de modificarea articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc, însă textul interdicției se referea la identificarea tipurilor și a mijloacelor specifice de încurajare a jocurilor de noroc care sunt interzise. Instanța a concluzionat că Lietuvos standartizacijos departamentas (Consiliul pentru Standarde al Lituaniei) nu avea obligația de a notifica Comisia Europeană în conformitate cu cerințele Directivei 2015/1535 înainte ca legiuitorul să adopte modificarea articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc și, prin urmare, a respins ca nefondate și argumentele apelantei potrivit cărora articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc nu îi era aplicabil.
- 12 Prin apelul formulat, apelanta solicită anularea hotărârii pronunțate de instanța de prim grad de jurisdicție și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se admită acțiunea apelantei și să se anuleze ordinul.
- 13 În memoriul în răspuns la apelul formulat de apelantă, intimata [...] solicită respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de prim grad de jurisdicție.

Completul extins

constată următoarele:

II.

- 14 Având în vedere că, în urma modificării Legii privind jocurile de noroc, Comisia Europeană nu a fost notificată cu privire la noua versiune a articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc, care stabilește interdicția privind încurajarea participării la jocurile de noroc, prezenta procedură administrativă ridică întrebări cu privire la interpretarea articolului 1 alineatul (1) litera (f) și a articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2015/1535 în împrejurările prezentei cauze. [...] [obligația Curții Administrative Supreme a Lituaniei de a formula cererea în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE]

Calificarea dispoziției prevăzute la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc ca fiind o „reglementare tehnică” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535

- 15 În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2015/1535, statele membre comunică de îndată Comisiei orice proiect de reglementare tehnică, cu excepția cazurilor prevăzute de această dispoziție. Obligația de comunicare prealabilă nu se aplică decât atunci când proiectul avut în vedere are ca obiect o reglementare tehnică în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din directiva menționată (Hotărârea Curții de Justiție din 3 decembrie 2020, *Star Taxi App SRL*, C-62/19, EU:C:2020:980, punctul 58). În jurisprudența Curții de Justiție, neîndeplinirea de către un stat membru a obligației de comunicare prealabilă a unui astfel de proiect determină inopozabilitatea „reglementării tehnice” respective față de particulari în cadrul unei proceduri penale (a se vedea Hotărârea Curții din 4 februarie 2016, *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, punctul 84) sau în cadrul unui litigiu între particulari (a se vedea Hotărârea Curții, *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, punctul 64 și jurisprudența citată). Având în vedere cele ce precedă, în prezenta cauză administrativă, este necesar să se stabilească mai întâi dacă o dispoziție precum cea prevăzută la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc (în versiunea relevantă pentru prezenta cauză) constituie o „reglementare tehnică” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535.
- 16 Articolul 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535 menționează patru categorii de reglementări tehnice: (i) o „specificație tehnică”; (ii) „alte cerințe”; (iii) „norme cu privire la servicii”; și (iv) „actele cu putere de lege sau actele administrative ale statelor membre care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs sau care interzic prestarea sau utilizarea unui serviciu sau stabilirea în calitate de prestator de servicii”. Completul extins nu are nicio îndoială cu privire la faptul că dispoziția din versiunea relevantă a articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc nu se încadrează în speță în categoriile „specificație tehnică” sau „alte cerințe”, în măsura în care, în primul caz, măsura națională trebuie să se refere la produs sau la ambalajul acestuia, și, în al doilea caz, trebuie să stabilească o condiție care poate influența semnificativ compoziția, natura sau comercializarea unui produs (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, *Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości*, C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, punctele 32, 36 și 40 și jurisprudența citată). Întrucât problema ridicată în prezenta cauză nu privește produsele, subzistă îndoielei dacă dispoziția națională în discuție în prezenta cauză administrativă poate fi calificată drept o „normă cu privire la servicii” sau drept un „act cu putere de lege al unui stat membru care interzice utilizarea unui serviciu sau stabilirea în calitate de prestator de servicii”, din moment ce dispozițiile naționale în discuție pot, în esență, să privească servicii de exploatare a jocurilor de noroc, care sunt supuse interdicției privind încurajarea participării la astfel de jocuri, sau pot fi înțelese ca o interdicție privind o activitate independentă de a încuraja participarea la jocurile de noroc, care constituie o activitate unilaterală din partea operatorului de jocuri de noroc și care nu

îndeplinește condițiile unui „serviciu” prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2015/1535 întrucât nu îndeplinește criteriul de a fi „la solicitarea individuală a beneficiarului serviciilor”.

- 17 Întrucât Directiva 2015/1535 a abrogat Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, iar dispozițiile relevante ale Directivei 2015/1535 au în esență același domeniu de aplicare precum cel al dispozițiilor relevante ale Directivei 98/34/CE, jurisprudența Curții referitoare la această directivă este de asemenea aplicabilă, în principiu, Directivei 2015/1535 [a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 17 iunie 2021, Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited, C-597/19, EU:C:2021:492, punctul 107 și jurisprudența citată]. În cadrul aprecierii normelor aplicabile jocurilor de noroc în Germania, Curtea a precizat deja că anumite dispoziții ale tratatului privind jocurile de noroc pot fi calificate drept „norme cu privire la servicii” în măsura în care privesc un „serviciu al societății informaționale” în sensul articolului 1 punctul 2 din Directiva 98/34. Aceste dispoziții includ interdicția de a propune jocuri de noroc pe internet prevăzută la articolul 4 alineatul (4) din tratatul privind jocurile de noroc, excepțiile de la această interdicție, enumerate la articolul 25 alineatul (6) din acest tratat, limitările aduse posibilității de a propune pariuri sportive prin mijloace de telecomunicații în temeiul articolului 21 alineatul (2) din tratatul menționat, precum și interdicția de a difuza publicitate privind jocurile de noroc pe internet sau prin mijloace de telecomunicații, în temeiul articolului 5 alineatul (3) din același tratat (a se vedea Hotărârea Curții din 4 februarie 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punctul 75). Completul extins arată că, în Republica Lituania, nu este interzisă oferirea (exploatarea) jocurilor de noroc online, dar că nu este permisă difuzarea de informații sau realizarea de acte de persuasiune pentru a încuraja participarea la astfel de jocuri sub orice formă și prin orice mijloace. În această privință, dispozițiile naționale precizează condițiile furnizării de jocuri de noroc și impun o interdicție de promovare a serviciilor de jocuri de noroc.
- 18 Având în vedere împrejurările speței, întrebarea adresată completului extins este dacă reglementarea prevăzută la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc, dat fiind că privește informații publicate pe site-ul internet al unui operator de jocuri de noroc, poate fi calificată drept „reglementare tehnică” pentru motivul că se încadrează în categoria „normelor cu privire la servicii” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2015/1535. Este adevărat că noțiunea de „reglementare tehnică” include numai normele privind serviciile societății informaționale, adică orice serviciu prestat la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului (a se vedea Hotărârea Curții din 20 decembrie 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punctul 27). Cu toate acestea, în împrejurările prezentei cauze, subzistă o îndoială cu privire la aspectul dacă reglementarea de la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc, întrucât privește informațiile publicate de un operator de jocuri de noroc pe propriul site internet, îndeplinește în realitate toate

condițiile unui „serviciu” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2015/1535. Având în vedere că un operator de jocuri de noroc furnizează un serviciu de jocuri de noroc unui utilizator pe site-ul său internet, este firesc ca acest site să furnizeze informații relevante privind jocurile de noroc, inclusiv informații care să îl încurajeze să obțină serviciul de jocuri de noroc. În aceste condiții, completul extins are îndoieli că împrejurarea că o persoană accesează site-ul internet al unui operator de jocuri de noroc, care conține anumite informații privind jocurile de noroc, pentru a obține serviciul de jocuri de noroc în cauză înseamnă că serviciul este furnizat prin intermediul transmiterii de date la cererea persoanei în cauză, adică „la solicitarea individuală a beneficiarului serviciilor”.

- 19 Prin urmare, completul extins consideră că este necesar să sesizeze Curtea de Justiție pentru a clarifica dacă o dispoziție națională precum cea prevăzută la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc constituie o „reglementare tehnică” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535, în condițiile în care privește informații referitoare la jocuri de noroc publicate pe site-ul internet al unui operator de jocuri de noroc.

Practica legislativă națională în cazul în care modificarea unei reglementări nu este notificată Comisiei Europene

- 20 În cazul în care răspunsul la prima întrebare confirmă că articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc constituie de fapt o „reglementare tehnică”, problema dacă aceasta ar fi trebuit notificată în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2015/1535 este de asemenea relevantă în speță. Jurisprudența Curții a precizat că, pentru ca o reglementare națională nouă să fie considerată o reglementare tehnică care trebuie notificată în temeiul Directivei 98/34, ea nu trebuie să se limiteze să reproducă sau să înlocuiască, fără a adăuga specificații tehnice și nici alte cerințe noi sau suplimentare, reglementări tehnice existente notificate în mod corespunzător Comisiei (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 20 decembrie 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punctul 23 și jurisprudența citată). Este necesar ca agenții economici dintr-un stat membru să fie informați cu privire la proiectele de reglementări tehnice adoptate de un alt stat membru, precum și cu privire la domeniul de aplicare în timp și teritorial al acestora, pentru a fi în măsură să cunoască întinderea obligațiilor care le pot fi impuse și să anticipeze adoptarea acestor texte prin adaptarea, după caz, a produselor sau serviciilor lor în timp util (a se vedea Hotărârea Curții din 4 februarie 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punctul 83). Completul extins arată că interdicția cuprinsă la articolul 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc care a fost în vigoare până la 1 iulie 2021 avea un domeniu de aplicare limitat care, deși nu s-a schimbat din punct de vedere teritorial sau temporal, a fost revizuit în mod substanțial prin modificări ulterioare. Versiunea legii în vigoare până la 1 iulie 2021 includea *expressis verbis* o interdicție privind exploatarea de jocuri sau concursuri, jocuri de testare, loterii și alte evenimente care încurajează participarea la jocurile de noroc, inclusiv jocurile de noroc la distanță, în afara spațiilor în care se organizează jocurile de noroc sau a site-ului

internet al operatorului de jocuri de noroc. Cu toate acestea, interdicția astfel formulată nu includea simpla publicare de informații privind jocurile de noroc pe site-ul internet al operatorului de jocuri, ceea ce înseamnă că noua formulare a articolului 10 alineatul (19) din Legea privind jocurile de noroc a restricționat utilizarea măsurilor de marketing care se bazează pe implicarea clienților și, astfel, a extins domeniul de aplicare al interdicției privind încurajarea jocurilor de noroc, aplicabilă anterior.

- 21 Prin urmare, completul extins are îndoieli cu privire la consecințele care trebuie deduse de autoritățile administrative și judiciare naționale din constatarea că obligația de notificare a unei reglementări tehnice, prevăzută de dreptul Uniunii, a fost încălcată în cursul procesului legislativ, precum în speță, atunci când modificările aduse acestei legi constituie „reglementări tehnice” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2015/1535 [...]. Completul extins ridică problema dacă Directiva 2015/1535 trebuie interpretată în sensul că o dispoziție din legislația națională precum Legea privind jocurile de noroc, ale cărei dispoziții trebuie notificate în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2015/1535, atunci când sunt considerate „reglementări tehnice” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din această directivă, este inopozabilă agenților economici în cadrul unei acțiuni în stabilirea răspunderii contravenționale dacă modificările aduse dispoziției, care este considerată o reglementare tehnică, nu au fost notificate, însă textul legii, astfel cum a fost adoptat anterior, a fost notificat.
- 22 În aceste condiții, pentru a înlătura îndoielile apărute cu privire la interpretarea și la aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii relevante pentru raporturile juridice în discuție în prezentul litigiu, este necesar să se solicite Curții să interpreteze dispozițiile dreptului Uniunii în cauză. Un răspuns la întrebările enunțate în dispozitivul prezentei decizii este esențial în speță, întrucât ar permite, printre altele, să se stabilească însuși conținutul dispozițiilor Uniunii și să se asigure supremația dreptului Uniunii.

Având în vedere considerațiile care precedă [...], [...] [trimitere la dispozițiile de drept procedural], completul

dispune următoarele:

[...][formulare procedurală standard]

Sunt adresate Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

- 1) O dispoziție națională precum cea prevăzută la articolul 10 alineatul (19) din Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (Legea privind jocurile de noroc a Republicii Lituania) constituie o „reglementare tehnică” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile

societății informaționale, în măsura în care se referă la informații privind jocurile de noroc publicate pe site-ul internet al unui operator de jocuri de noroc?

2) Directiva 2015/1535 trebuie interpretată în sensul că o dispoziție din legislația națională precum Legea privind jocurile de noroc a Republicii Lituania, ale cărei dispoziții trebuie notificate în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2015/1535, atunci când sunt considerate „reglementări tehnice” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (f) din această directivă, este inopozabilă agenților economici în cadrul unei acțiuni în stabilirea răspunderii contravenționale dacă modificările aduse dispoziției, care este considerată o reglementare tehnică, nu au fost notificate, însă textul legii, astfel cum fusese adoptat anterior, a fost notificat?

[...]

[...]

[formulare procedurală standard și compunerea instanței]

DOCUMENT DELIBERU